

Asenteena yritteliäisyys! – URAJUTTUJA osa 25

Työelämässä on lähes alasta riippumatta työntekijäpula. Urajuttuja podin toinen kausi johdattelee työpaikkaa etsivän kuulijansa bongamaan itselleen työnantajan. Mitä työelämä odottaa työntekijältä? Mitkä ovat keskeiset työelämätaidot? Mitä työnantaja tarjoaa työhyvinvointiin ja osaamisen kehittämiseen? Millaisia ovat tulevaisuuden työelämätaidot? Jokaisessa jaksossa vieraakseni saapuu yksi WinNovan työelämäkumppani kertomaan näkemyksistään ja kokemuksistaan. Sarja on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa Satauraa ammatillisesta! -hanketta. Tervetuloa mukaan.

Maijan vieraaksi saapuu hius- ja kauneusalan yrittäjänä 14 vuotta toiminut parturi-kampaaja Taru Koivuluoma. Hän pyörittää yhdessä kosmetologipalveluita tarjoavan yrittäjän kanssa Priima-yritystä Raumalla. Taru on toiminnan nainen, joka korostaa alan työelämätaidoina motivaatiota, oma-aloitteisuutta ja aktiivisuutta. Taru on suorittanut parturi-kampaajan tutkinnon lisäksi hius- ja kauneudenhoitoalan yrittäjätutkinnon. Koulutuksensa ja kokemuksena pohjalta hänen mielestään alan yrittäjältä vaaditaan ulospäinsuuntautuneisuutta, reippautta ja rahankäytön hallintaa. Kuuntele, Tarun vinkit alan opiskelijoille ja alalle hakeutuville.

Äänitteen kesto: 00:21:28

MP: Maija Peltomäki, juontaja

TK: Taru Koivuluoma, vieras

[äänite alkaa]

[tunnusmusiikkia]

Maija Peltomäki, johdanto podcastiin: Työelämässä on lähes alasta riippumatta työntekijäpula. Urajuttuja-podin toinen kausi johdattelee työpaikkaa etsivän kuulijansa bongamaan itselleen työnantajan. Mitä työelämä odottaa työntekijältä, mitkä ovat keskeiset työelämätaidot? Mitä työnantaja tarjoaa työhyvinvointiin ja osaamisen kehittämiseen? Millaisia ovat tulevaisuuden työelämätaidot? Jokaisessa jaksossa vieraakseni saapuu yksi WinNovan työelämäkumppani kertomaan näkemyksistään ja kokemuksistaan. Sarja on tuotettu osana Keski-Suomen ELY-keskuksen rahoittamaa Sata uraa ammatillisesta -hanketta. Tervetuloa mukaan.

[tunnusmusiikkia]

MP: Tänään meillä on vieraana Taru Koivuluoma kauneushoitola Priimasta. Tervetuloa!

TK: Kiitos!

MP: Voitaisiin aloittaa tähän alkuun ihan muutamalla perusfaktalla teidän yrityksestänne. Kuulijamme eivät varmasti kaikki tiedä, minkälaisesta yrityksestä on kysymys. Eli mitä yrityksenne tekee, kuinka iso yritys on kyseessä, ja niin pois päin.

TK: Meillä on nyt 1.6. viime vuonna aukaistu tällainen yritys kuin Priima. Me olemme laittaneet sen ystäväni Sariannan kanssa, yhdistimme voimamme. Hän on tosiaan kosmetologi. Mutta yrittäjyyttä on takana sitten jo 14 vuotta. Olen aikanaan, 2008 kun olen valmistunut, niin olin neljä vuotta vuokratuolilla. Ja sen jälkeen avautui sitten mahdollisuus laittaa oma yritys, jatkaa yhden sellaisen vanhemman rouvan, joka oli jäämässä pikku hiljaa pois, yritystä. Siinä vierähti yhdeksän vuotta, ja nyt sitten tosiaan tulee kesäkuussa vuosi tätä Priiman tarinaa takana. Minun taustani on niin, että olen mennyt peruskoulusta suoraan ammattikouluun parturi-kampaajalinjalle, ja sitten se kesti sen kolme vuotta. Sen jälkeen on lähtenyt yrittäjäarki pyörimään.

MP: Meinasinkin kysyä, mikä koulutustaustasi on, mutta kerroitkin tässä, että parturi-kampaajaksi olet opiskellut, ja siitä olet jatkanut. Oliko sinulla jotain muuta opiskelutaustaa?

TK: Itse asiassa jouluna valmistuin, suoritin tämän hius- ja kauneushoitoalan yrittäjätutkinnon. Mutta ei ole muuta.

MP: Joo. Mutta kuitenkin sitä alaa olet jatkanut, ja kehittänyt itseäsi lisää.

TK: Joo. Perus tuollaisia koulutuksia nyt on ihan ympäri vuoden. Nyt tässä korona-aikana tietysti paljon on verkossa ollut. Mutta pyrin niitä sitten suorittamaan kanssa. Ja se on meidän alalla vähän pakko, että pysyt siinä mukana veneessä.

MP: Totta. Että mitkä ovat uusimmat trendit ja millaiset leikkausmallit ja värit ynnä muuta.

TK: Joo, ja kun koko ajan pitäisi mennä tavallaan askeleen edempänä. Mennään niin vauhdilla eteenpäin, johtuen ehkä tästä somesta.

MP: Sitten voisimme ihan hypätä, kerroitkin jo tuossa hyvin, mitä olet tehnyt. Olet aika lailla ollut tällä alalla pitkään ja koko ajan. Mutta onko sinulla ollut taustalla joitain muita, kesätöitä tai muita tällaisia?

TK: Joo. Ei mitään alaan liittyvää. Olen ollut yhden kesän silloin, kun täytin 18, tuolla Oraksen hanatehtaalla. Että ihan eri. Ja sitten yläasteaikana olin kahtena kesänä tuolla Rakennus Lapissa. Olen muun muassa pistehitsannut ja kaikkea tällaisia ei niin naisellisia hommia.

MP: Niin, mutta minä ajattelen, että siinäkin kädentaitoja, jos ajatellaan että hitsaaja. Ja nyt teet taas erityyppistä kädentaitoa.

TK: Joo. Siis tykkään juuri puuhastella. Sanonkin, että ei minusta koskaan tulisi mikään tällainen, että tekisin tietokoneella töitä tai istuisin. Olen ehkä liian meneväinen sellaisiin hommiin. Mutta tykkään siis tehdä kaikkea, on kokeiltu vähän joka näköistä.

MP: Olet toiminnallinen ihminen.

TK: Kyllä. Toiminnan nainen.

MP: No sitten voitaisiin mennä vähän tällaisiin työnantajan toiveisiin. Kun sinullakin on nyt sitten ystäväsi kanssa oma yritys, ja näet sitä työelämän arkea sitten niin sanotusti työnantajana ja tällaisena oman työpaikan omaavana henkilönä. Niin mitä ajattelet, kun puhutaan nuorten työelämätaidoista? Eli ketkä meiltäkin esimerkiksi valmistuvat tai tulevat työssä oppimaan. Niin työelämätaidoissa saattaa olla joitakin puutteita, tai joitakin vahvuuksiakin voi heillä olla, mitä ehkä vanhemmilla työntekijöillä ei välttämättä ole. Niin mitä sinä ajattelisit, mitkä ovat kolme ehkä sellaista ihan keskeisintä työelämätaitoa, mitä nostaisit esille?

TK: No sanoisin - en ehkä osaa sanoa järjestystä varsinaisesti, että yksi kaksi kolme - mutta motivaatio ihan sitä työntekoa kohtaan. Se on sellainen tosi tärkeä. Ja oma-aloitteisuus. Se on helposti sellainen, mikä on ollut vähän puutteellista toisinaan. Tietysti täytyy ottaa huomioon, että he ovat nuoria useasti, ketä on. Tavallaan se kokemuksen tuoma oma-aloitteisuus, sitä ei vielä ole. Ja ollaan ehkä vähän arkoja ja sellaisia. Se on ehkä sellainen, mikä tulee sitten pikku hiljaa. Ja sitten on siis yleisesti aktiivisuus. Tavallaan meidänkin hommassa on se, että sinä olet aktiivinen siitä, että... No nykyään on juuri some. Sinä pystyt sitä kautta tuomaan, että olen harjoittelussa täällä, ja minulta saisi nyt aikoja tänne, ja teen tällaisia töitä. Ne ovat mielestäni kolme sellaista tärkeintä.

MP: Tällaista vähän heittäytymistä ja luovuutta sitten myöskin?

TK: Joo. Mutta ehkä nekin sitten taas tavallaan tulevat sieltä kokemuksen kautta. Että osaat tavallaan arvostaa... Minä olen ainakin ankara itseäni kohtaan. Nytkin, jos vaikka joitain hiuskuvia lisää, niin jos siinä on yksikin karva jossain väärässä suunnassa, niin miettii, että apua, en minä voi tällaista laittaa. Ja sitten taas ns. tavallinen ihminen ei edes varmaan ajattele, että siinä nyt tuo yksi

hiussuortuva sojottaa väärään suuntaan. Sitten, kun pikkuhiljaa alat luottamaan, että vitsi, tämä oli kiva työ tai tällainen, niin sitten alkaa vain laittamaan niitä sinne someen.

MP: No sinä tässä hyvin kuvasitkin näitä ominaisuuksia. Mutta mitä ajattelet, nyt kun mietit työtä, mitä teet ja yritystä, missä olet, niin minkälaisilla taidoilla erityisesti henkilöt pystyisivät toimimaan juuri siinä kyseisessä työtehtävässä, mitä itse teet? Tai jos mietit tätä sinun työpariasi.

TK: Kaikkien ei ehkä tarvitse olla niin suulaita ja puheliaita kuin minä. Mutta on tietenkin hyvä, että olet vähän ulospäinsuuntautunut. Koska kyllä sinun pitää saada ehdotettua sille asiakkaalle, mikä sopisi tai mikä sinun näkemyksesi on. Ettet jää sanattomaksi, jos asiakas esimerkiksi kysyy, mikä minulle sopisi tai mitä sinä ehdotat. Sillä lailla, että "no, pistetäänkö sama?". Että odotetaan tavallaan, että se tulee sen asiakaspalvelijan puolesta, mitä voisi laittaa. No ehkä reipas voisi kuvastaa sitä aika hyvin. Ja sitten, no se aktiivinen siinäkin. Jos esimerkiksi on jokin hiljainen hetki, sinulla ei ole asiakasta, niin kaikki tietävät, että jos olet yrittäjä, et myöskään saa rahaa mistään. Jos olet valmis siihen, että sinulle ei tule rahaa mistään, niin voit sinä sitten lähteä kotiin tai kauppaan tai shoppailemaan tai näin. Mutta pääasiassa ajatellaan sitä, että sinun täytyy itse tehdä töitä sen eteen, että saat niitä asiakkaita. Mutta se, että tosiaan aktiivinen, reipas. Kyllä se rahan käyttökin pitäisi olla hallinnassa tavallaan. Kuulee myös niitä, että sinä olet yrittäjä, ja sitten ajattelet, että nyt minä olen saanut tällaisen, hei jes, sain tässä viikossa vaikka tonnin rahaa, nyt voin laittaa nämä palamaan. Sitten tulee alv-laskut kolmen kuukauden välein, ja ajatellaan, että hetkinen, mistäs nämä rahat tehdään. Tavallaan kyllä sinulla se rahan käyttökin pitää olla hallinnassa.

MP: Joo. Sellainen suunnitelmallisuus?

TK: Joo.

MP: No mitä sanoisit ammatilliselle oppilaitokselle, että minkälaisia toiveita, mihin pitäisi kiinnittää ehkä koulutuksellisesti huomiota, jos ajatellaan näitä meidän opiskelijoitamme? Onko joitain sellaisia, mitä itse ajattelet yrittäjänä?

TK: Voidaan ajatella niin, että mitään ei saa pitää itsestäänselvyytenä. Ihan niinkin kuin siis käytöstavat. Ihan perusasioista lähdetään, että aikataulu. Silloin, kun itse olen aloittanut, silloin on useasti kampaamoissa ollut siis aukioloajat, yhdeksästä viiteen. Silloin oli, että kaikki sen ympärillä saa olla niin paljon auki, kun haluaa, mutta se yhdeksästä viiteen siellä kampaamossa ollaan oltu. Et sinä aikaisemmin voi avata, mutta jos ovesta lukee, että se menee 17 kiinni, niin et sinä sulje varttia vaille sitä. Tuntuu, että nykypäivänä ei arvosteta esimerkiksi niitä aukioloaikoja. Ja siis se, mikä on myös, mitä olen tuolla kentällä puhunut muiden yrittäjien kanssa, niin kännykän käyttö. Se on useasti, kun käydään läpi tavallaan se työhön tulo, mitä sääntöjä meidän yrityksessämme on ja näin. Ja siellä käydään se kännykkä, että sinä voit katsoa... Ei nyt välttämättä suoraan sanota, että sinä voit katsoa sitä tauoilla. Koska esimerkiksi meidän työssämme on vaikeaa sanoa, mikä sinulla on tauko. Ei minullakaan, minun tauot ovat yleensä päivässä se, kun minulla on värin vaikutusaika, niin syön silloin. Tietenkin on tavallaan hyvä, että on niin, mutta sitten taas, että et sinä voi opiskelijalle sanoa, että nyt sinulla on vartin tauko, voit mennä katsomaan puhelinta. Juuri kun nykypäivänä somessa on koulutukset, sinä voit seurata siellä kollegoitasi, mitä he tekevät ja näin. On sekin syy olla puhelimella, mutta se ei ole syy olla puhelimella koko työpäivää. Tai sinä voit laittaa mainoksia tai mitä tahansa. Mutta se on ainakin sellainen. Tuntuu, että tuollaiset perusasiat, mitkä ovat monelle minun ikäiselleni, 32-vuotiaalle, tavallaan ihan selkeitä, mitkä lähtevät kotoa, niin ne pitäisi opettaa tänä päivänä koulussa. Tai vaikka se, että esimerkiksi meillä kun on nyt tällä hetkellä minun lisäkseni se kosmetologi, että jos tämän minun kollegani asiakas tulee, niin jos minä teen asiakasta, niin totta kai minäkin tervehdin sitä asiakasta. Tai jos hänen asiakkaansa lähtee, niin tervehdin häntä. Tai vastaavasti hän tervehtii minun asiakkaitani. Mutta tuntuu, että jos on vaikka jokin opiskelija, niin ihan se, että on se sitten heidän asiakkaansa tai on se meidän muiden, niin tervehtiminen. Koska se ei maksa kenellekään mitään huutaa, että moi, moro, terve. En tiedä, onko se sitten jotenkin siitä uskalluksesta, vai ajatellaanko, että no ei tuo ole minun asiakkaani, ei minun tarvitse tervehtiä.

MP: Eli tällaisia perus työelämätaitoja ja tapoja ja tällaisia olisi hyvä teroittaa?

TK: Kyllä. Siis ihan todella perusasioita. Varmaan juuri opettajien näkökulmasta se kuulostaa hassulta ja oudolta. Sen tietää jokainen, kun sinä otat sen kännykän, niin sinä vain uppoudut siihen. Kuuletko sinä tavallaan siinä ympärillä, mitä sinulle opetetaan tai mitä sinulle sanotaan. Varmaan sillä lailla puolet menee toisesta korvasta sisään ja toisesta ulos. Se oli kyllä jotenkin sellainen, mihin itse kiinnitti huomiota. Sehän on nykykuorilla, että se vain on se kännykkä se heidän... Esimerkiksi meilläkään ei ole siis tällä hetkellä vielä sähköistä ajanvarausta, koska me olemme sanoneet, että olemme mummoja [naurua]. Keksimme koko ajan kaikkia syitä, miksi meillä ei ole sitä. Mutta se on meidän tämän vuoden missiomme, että meille tulee se. Mutta kyllä me tiedostamme senkin, että meillä jää tietty ikäpolvi pois, koska eivät he soita. Jos he voisivat netistä varata sen ajan, niin he varaisivat sen sieltä. Mutta sitten, kun heidän pitää soittaa, niin "en minä kyllä tuonne mene, kun en voi soittaa sinne".

MP: Eli tästä voisi vetää vähän sellaisen yhteenvedon, että tosiaan ne työelämän pelisäännöt ja vuorovaikutus ja tällaiset olisivat ainakin niitä, mitä olisi syytä ehkä teroittaa?

TK: Kyllä.

MP: Monenlaisia asioita, mitä voisi pohtia.

TK: Joo. Mutta uskon, että sekin, että ei se ole kaikki niistä opettajista. Kyllä se monesti lähtee juuri niistä oppilaista itsestään. Ja se, mitä tulee nyt tähän etäopiskeluun, niin huomaa ihan asiakkaissa itsessäänkin, että vaikka he olisivat työntekijöitä, niin heistä tulee vähän sellaisia, että no minä olen nyt ollut tässä kaksi vuotta kotona, niin en minä viitsi enää lähteä mihinkään. Saati sellaiset nuoret, kun puhutaan koko ajan, että he voivat vähän huonommin muutenkin. Niin jos heistä tulee sellaisia tavallaan sulkeutuneita, että sitten he eivät halua lähteä sieltä kotoaan, kun ollaan tehty etäopiskeluja ja näin. Vaikka tietyllä alalla, on se sitten lääkäri tai autokorjaaja tai parturi-kampaaja tai joku, niin se vain on se käytännön työ; kun sinä näet, että joku tekee, niin osaat tehdä sen paremmin. Eikä se, että sinä katsot jotain videota, joka on yhdestä suunnasta kuvattu, et pääse kiertämään sitä, joka suunnasta näkemään, miten se homma toimii. Niin se on varmaan tehnyt osansa kanssa tässä asiassa. Toivottavasti ei... Tavallaan jokin etäopiskelu on ihan varmasti tosi hyvä, mutta sitten taas kaikessa se ei mielestäni toimi.

MP: Hyvä lisä, mutta ei saisi olla ehkä se päätapa oppia ja opiskella. Joo. No sinä hyvin tässä nyt kuvasit tavallaan niitä, mitä voisi ajatella, mihin oppilaitoksen puolelta voitaisiin kiinnittää huomiota. Mutta mitä sinä ajattelet, kun puhutaan sitten työssäoppimisjaksolle tulevista opiskelijoista? Mitä erityisiä toiveita tai odotuksia sinulla olisi heitä kohtaan?

TK: Ensinnäkin juuri se, että tavallaan mielestäni pitäisi itse kysyä se harjoittelupaikka. Se jo mielestäni kuvastaa sitä oppilasta, että hän on sellainen reipas. Ja jos esimerkiksi meidän alaamme mieltii, niin Rauma on täynnä parturi-kampaamoja. Voi tietysti sanoa, että en ole saanut paikkaa mistään, mutta luulisi, että jos sinä nyt lähdet mistä kadulta tahansa, niin täällä on tosi paljon. Ehkä pitäisi sitten, jos sinulla on jokin tietty mielikuva, että minä haluan tuonne tai tuonne, tai sitten en mene mihinkään. Niin sitten täytyisi vain vähän, voiko sanoa, niellä ylpeyttä, mutta ajatella sillä lailla, että pääasia, että pääsisin johonkin. Sitten sinä kierrät vaikka ne ovelta ovelle siinä, että moi, minulla on harjoittelu tällöin ja tällöin, että pääsisinkö minä. Se on ehkä se, mistä lähdetään. Ainakin siis muistan silloin - minä vetoan koko ajan, että silloin kun itse olen ollut nuori [naurua]...

MP: Ei mitään, se on ihan hyvä.

TK: Mutta silloin, en muista, että meillä olisi varmaan tyyliin kukaan, että opettaja olisi kysynyt. Mutta se on ehkä se lähtökohta, mitä pidän itse tärkeänä asiana. Ja sitten se, että ensinnäkin saavutaan paikalle. Ja kaikilla on varmasti sellaisia päiviä, että tänään minä en jaksaisi tulla ja ei kiinnostaisi yhtään. Mutta se on vähän kuin urheilu; vaikea lähteä, mutta sitten kun olet ollut, niin siellä on ollut kivaa. Se on ehkä sellainen. Ja sitten sellainen reippaus ja oma-aloitteisuus siinäkin. Se, että varsinkin ensimmäisessä työharjoittelussa tulee usein sitä, että se on sitä siivoamista. Niin kyllä se tuntuu typerältä, että minä opiskelen nyt parturi-kampaajaksi, minä joudun siivoamaan rullia tai pyyhkimään pölyjä. Mutta se kuuluu siihen. Ihan meillä ammattilaisillakin, mekin

joudumme siivoamaan ja tekemään paperihommia ja näin. Että muistaa, kuinka laaja se on. Ei se ole aina, mitä tahansa alaa opiskelet, niin sinä et tee pelkästään sitä. Siihen kuuluu paljon muutakin. Täytyy olla valmis tekemään monen näköistä. Aktiivisuus ja oma-aloitteisuus ja sellainen tietty reippaus. Ja se juuri, että seuraa. Jos sanotaan, että seuraa, mitä tekee, vaikka se tuntuu typerältä seistä siinä metrin päässä kädet ojossa. Mutta se, kun tietää, että sinä olet opiskelija, asiakkaat tietävät, että on opiskelija, niin et sinä opi muulla tavalla parhaiten, kuin siitä, että seuraat siinä vieressä.

MP: Tässä oli aika hyviä vinkkejä, jos tätä podcast-jaksoa kuuntelee joku vaikka meidän opiskelijamme tai vaikka tälle alalle hakeutuva. Tosi hyviä vinkkejä kerroit. Voisimme tähän loppuun vielä tällaisen kokoavan kysymyksen jutella. Eli mediassa puhutaan aika paljon siitä, että tulevaisuuden työelämätaidot, mitä ne ovat. Ja sinäkin toit osittain esille, mitä erityisesti se on. Tämä tekoäly ja robotisaatio, mistä paljon puhutaan, muuttavat jonkin verran työelämää ja ovat jo muuttaneetkin. Mutta jos ajatellaan, että sinulla olisi kristallipallo, mistä voisit katsoa, miten tämä tulevaisuudessa vaikuttaa teidän alaanne, niin onko joitain tekijöitä, mitä näet, että tulee muuttumaan? Vai muuttuuko?

TK: No meillä on kyllä ehkä vähän vaikea nähdä vielä ainakaan silmissä, että sinä istut johonkin pömpeliin ja valitset ruudulta, että minä haluan olla tuon näköinen ja tuollainen tukka. Ja sitten hetken aikaa istuskelee, ja se on valmis. [naurua]

MP: Kuulostaa vähän pelottavaltakin jopa.

TK: Niin minunkin mielestäni. Ahaa, tähän tuli nyt jokin pränkkääjä, sitten sinulla onkin vähän erilainen tukka... En sanoisi, että itse tekeminen muuttuu. Mutta esimerkiksi se, että yksi meidän edustajamme toi nyt viimeksi jonkin laitteen, millä kun pistät hiuksesi siihen väliin, niin se näyttää, minkä kuntoinen sinun hiuksesi on ja mitä väriä siellä on. Ja jos haluat värjätä samalla lailla, niin annat valmiin reseptin, mitä sinä laitat. Varmaan jotain tuollaisia tiettyjä. Mutta jotenkin minä ajattelin siitäkin, että no joo, kaiken on varmaan tarkoitus helpottaa, niin kuin kauppakassipalvelut ja kaikki tällaiset. Mutta se, että sinä saat tavallaan valmiin reseptin. Mitä sitten, kun se ei toimikaan se laite, ja sinun pitäisi selvittää itse, mitä sinä laitatkin siihen. Niin tavallaan, miten selviydytään sellaisista. Muuten en ehkä näkisi tällä hetkellä kristallipallossa mitään muuta robotisaatiota. Ainakaan meidän alallemme. Tai ehkä jopa toivon, että ei tule mitään sellaisia enempiä. Olen sanonutkin jossain vaiheessa, että tosi moni kauppa ja liike menee nettiin, ja siis kyllähän se yritysten kustannuksia tavallaan vähentää. Sinulla ei tarvitse olla liiketilaa, se voi olla vaikka autotallissasi tai vaatehuoneessasi. Että kustannuksia pienennetään. Mutta tämä on varmaan joskus sitten täynnä parturi-kampaajia ja kosmetologeja kaikki katukuvat, kun ne eivät oikein voi mennä nettiin [naurua].

MP: Kiitos haastattelusta, Taru.

TK: Kiitos!

Muu puhuja [00:20:45]: Tämä podcast-jakso on tuotettu osana Keski-Suomen ELY-keskuksen rahoittamaa ESR-hanketta Sata uraa ammatillisesta. Hanke kehittää koulutuksesta työelämään ja työelämästä koulutukseen siirtymistä tukevia jatkuvan oppimisen menetelmiä ja palveluita. Hanke monipuolistaa koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta sekä yhteistyötä. Hanketta koordinoi WinNova, osatoteuttajia ovat Kankaanpään opisto ja Sataedu.

[tunnusmusiikkia]

[äänite päättyy]